

Akvadukt

Akvadukt (latinsky *aque ductus* nebo *aquaeductus*, doslova vodovod) je umělý vodní most, část vodovodu resp. vodního kanálu, zajišťujícího přívod vody od vodního zdroje do místa její potřeby či spotřeby. Zpravidla byly tyto přivaděče stavěny s mírným, ale stálým sklonem, zajišťujícím rovnoměrný průtok vody. Proto mnoho z nich vede místy nad nebo pod úrovní okolního terénu, kde často překonává různé přírodní či jiné překážky pomocí mostů (akvaduktů) a tunelů, případně povrchových kanálů, často blízkých řece nebo rovnému potoku.

Dostatečně velké akvadukty proto mohou být též vyžívány i jako průplav – součást vodní dopravní cesty pro lodě nebo mohou sloužit i pro dopravu surového dřeva.

Ve starověku se stavěly akvadukty dřevěné a kamenné, v novověku již zděné a poté také s ocelovou konstrukcí. Původně se využívaly především pro zavlažování, později stále častěji sloužily k zásobování měst vodou, např. Kutnou Horu, která kvůli poddolování přišla o přístup k podzemní vodě. V současnosti se akvadukty staví zejména jako plavební a zavodňovací kanály. Zásobování vodou již probíhá vodovodním potrubím, vedeným místy také mosty zpravidla v rámci mostů dopravních.

V Čechách jsou známy:

- Semínský akvadukt na Opatovickém kanálu
- akvadukt v Bezručově údolí u Chomutova na Podkrušnohorském přivaděči,
- kutnohorský akvadukt.
- Sezemické akvadukty a akvadukt na Haldě u Pardubic
- Akvadukt přes železniční trať na Hadrovci u Domažlic sloužící i cyklistům na trase Praha-Plzeň-Regensburg-Mnichov mezi Domažlicemi a Babylonem

Aqua Appia

Nejstarším římským akvaduktem byl Aqua Appia, dlouhý 16 km a 445 m. Začínal v nadmořské výšce 30 metrů a končil na 20 metrech nad mořem. Postavit jej nechal v roce 312 př. n. l. Appius Claudius Caecus